

O Boží vůli na nebi i na zemi

text: Zj 12,1-17

j+s 20.12.2020

čtení: Iz 9,1-5

4. adventní neděle

Nyní přišlo spasení, moc a království našeho Boha i vláda jeho Mesiáše; neboť byl svržen žalobce našich bratří, který je před Bohem osočoval dnem i nocí. Oni nad ním zvítězili pro krev Beránkovu a pro slovo svého svědectví.

Iz 9,1-6 Lid, který chodí v temnotách, uvidí velké světlo; nad těmi, kdo sídlí v zemi šeré smrti, zazáří světlo. Rozmnožil jsi národ, rozhojnil jsi jeho radost; budou se před tebou radovat, jako se radují ve žních, tak jako jásají ti, kdo se dělí o kořist. Neboť jeho břemene a hůl na jeho záda i prut jeho poháněče zlomíš... Pak každá bota obouvaná do válečné vřavy a každý plášť vyválený v prolité krvi budou potravou ohně. Neboť se nám narodí dítě, bude nám dán syn, na jehož rameni spočine vláda a bude mu dáno jméno: „Divuplný rádce, Božský bohatýr, Otec věčnosti, Vládce pokoje.“

Zj 12,1-17 A ukázalo se veliké znamení na nebi: Žena oděná sluncem, s měsícem pod nohama a s korunou dvanácti hvězd kolem hlavy. Ta žena byla těhotná a křičela v bolestech, neboť přišla její hodina. Tu se ukázalo na nebi jiné znamení: Veliký ohnivý drak s deseti rohy a sedmi hlavami, a na každé hlavě měl královskou korunu. Ocasem smetl třetinu hvězd z nebe a svrhl je na zem. A drak se postavil před ženu, aby pohltit její dítě, jakmile se narodí. Ona porodila dítě, syna, který má železnou berlou pást všechny národy; ale dítě bylo přeneseno k Bohu a jeho trůnu. Žena pak uprchla na poušť, kde jí Bůh připravil útočiště, aby tam o ni bylo postaráno po tisíc dvě stě šedesát dní.

A strhla se bitva na nebi: Michael a jeho andělé se utkali s drakem. Drak i jeho andělé bojovali, ale nezvítězili, a nebylo již pro ně místa v nebi. A veliký drak, ten dávný had, zvaný ďábel a satan, který sváděl celý svět, byl svržen na zem a s ním i jeho andělé. A slyšel jsem mocný hlas v nebi: "Nyní přišlo spasení, moc a království našeho Boha i vláda jeho Mesiáše; neboť byl svržen žalobce našich bratří, který je před Bohem osočoval dnem i nocí. Oni nad ním zvítězili pro krev Beránkovu a pro slovo svého svědectví. Nemilovali svůj život tak, aby se zalekli smrti. Proto jásejte, nebesa a všichni, kdo v nich přebýváte! Běda však zemi i moři, neboť sestoupil k vám ďábel, plný zlosti, protože ví, jak málo času mu zbývá." Když drak viděl, že je svržen na zem, začal pronásledovat ženu, která porodila syna. Ale té ženě byla dána dvě mocná orlí křídla, aby mohla uletět na poušť do svého útočiště, kde ukryta před hadem byla

zachována při životě rok a dva roky a polovinu roku. A had za ní vychrlil ze chřtánu proud vody jako řeku, aby ji smetl. Ale země přispěla ženě na pomoc, otevřela ústa a pohltila tu řeku, kterou drak vychrlil. Drak v hněvu vůči té ženě rozpoutal válku proti ostatnímu jejímu potomstvu, proti těm, kdo zachovávají příkázání Boží a drží se svědectví Ježíšova.

Vánoční vyprávění zní až pohádkově hezky – potíž je, do jakého světa to hezké vánoční dění vstoupilo. A přesně o tom je tohle čtení z poslední knihy v Bibli: o tom, v jakém světě to žijeme. Ale není to popis, je to jiný žánr...

...a najednou koukám, znamení na nebi: žena oděná sluncem, měsíc pod nohama a kolem hlavy hvězdy. Je těhotná a už se blíží chvíle, kdy přivede na svět potomka. Jenže ouha, ono je tu ještě druhé znamení, zlé: drak. Žádný přiboudlý čert, je to ten had, co v ráji obelstil Adama a Evu, ďábel. Ten je pro změnu oděn vším, do čeho se tak odívají lidé, když chtějí vypadat jako mocní. Jediným pohybem smete z nebe třetinu hvězd – aby bylo jasno, že s ním nejsou žerty – a teď se postavil před tu ženu, sluncem oděnou, že sežere její dítě, jen co se narodí. A už je to tu, dítě narodilo se nám, syn dán jest nám, ten, jenž povede všechny národy ke spasení a jeho vláda bude bez konce. Drama začíná, kdo s koho: dítě, nebo drak. Oba vládnout nemůžou, jenom jeden z nich.

V prvním dějství drak nepořídil, protože to dítě chrání Bůh. Chrání i jeho matku. Ta žena, sluncem oděná, tu zastupuje Boží lid, z nějž světu vzejde mesiáš. Skvostné poslání, jenže když po vás jde ďábel a vy na něj nemáte dost sil, co jiného zbývá než útek? A tak ta žena uprchla na poušť. Dobře jí tam nebude, ale nebylo vyhnutí.

Drak se ovšem nehodlá smířit s prohrou a ženu pronásleduje. Bůh ji chrání, a tak dostala mocná orlí křídla a zmizela ďáblu z dosahu. Aspoň za ní vychrlil povodeň – ale přispěchala na pomoc země, jež tu potopu přijala do sebe. Drak tedy rozpoutal válku. Válka je vždycky malér a v téhle se mají stát obětí toho zuřícího ďasa všichni potomci té ženy, totiž všichni ti, kdo se drží Božího slova a svědectví Ježíšova.

Až potud to vypadalo jako poněkud odtažitě starověké představy, a teď najednou zjišťujeme, že je to o nás. Týká se nás ta prapodivná hororová scéna až moc osobně a zblízka. Autor ji sepsal tak, aby nám

došlo, že co jsme viděli na tom mýtickém jevišti, děje se teď a tady a zrovna na tom místě, odkud na to koukáme. Ďas stíhal Boží lid a samotného mesiáše, leč marně, jsou pod Boží ochranou. A tak tedy, když to nejde jinak, rozpoutal všechny myslitelné živly a namířil je trochu jinam: proti všem, kdo s Božím lidem a s mesiášem mají něco společného. A rázem je to i o nás: chceme se přece držet Božího slova a chceme se jej držet tak, jak nám to předal Ježíš, a nechceme to vyměnit za předpisy, které nám vnucuje ztělesněné zlo zvané satan. A přesně kvůli tomu jsme se ocitli na seznamu ohrožených, drakovi na mušce. Čerti z pohádek stíhají jen ty, kdo se něčím provinili, ale tenhle ďas není pohádkový čert a mstí se právě těm, kdo nic zlého nedělají, jen doufají v Boha – to proto, aby si nikdo nebyl jist, že ho Bůh opravdu ochrání. Příkladným životem a dobrými skutky se z téhle ďábelské pasti nevysmekneme (a špatností už vůbec ne): v tuto chvíli není zas tak důležité, jaká příkázání nebo zakázání jsme snad kdy přestoupili, protože – a to naopak důležité je – přes to všechno jsme pod Boží ochranou a záleží na tom, nakolik jsme schopni se na to spolehnout.

Mezitím se z nebe ozývá jásavý zpěv andělských kůrů: "Nyní přišlo spasení, moc a království našeho Boha i vláda jeho Mesiáše!" V nebi totiž drak už jednou provždy prohrál a s konečnou platností ho odtamtud vykázali. Tam už je hotovo, jenže on se ten kazisvět nenápadně vloudil mezi nás a nerad by tu nebeskou porážku zažil znovu. Když nezlikvidoval mesiáše, vede válku aspoň proti mesiášovým sestrám a bratrům. Což jsme prosím my – proto nás má na mušce. Ne kvůli našim chybám (těch se dopustí každý), ale kvůli tomu, že chceme patřit Kristu a taky že mu patříme, a to hadovi značně kazí byznys.

Tak to na nás všelijak zkouší, jdou z toho na nás chmury a úzkost a my bychom rádi, kdyby se nám nikdy nic zlého nemohlo stát. A ono může a my to samozřejmě víme, jenže věříme, že nás Bůh v bryndě nenechá. V nebi už se slaví: "Spasení, moc a království Boží už jsou tu a lhář drak už tu nemá co pohledávat!" Takhle se to oslavuje v nebi. A tady dole na zemi si zatím špitáme: "Přijď království tvé, Bože, a buď vůle tvá jako v nebi, tak i na zemi."

Co se v tom hororovém snění dělo na nebi, prožíváme i tady. Vždyť dítě narodilo se nám, syn dán jest nám a jeho vláda bude bez konce – a taky bez hranic, protože hranici mezi nebem a zemí zruší (a hranice mezi lidmi taky). Boží kralování nám přinese sem dolů a pozemské trápení ponese s námi a předloží je Bohu: a jen díky tomu pak kazisvět ďábel, který v nebi už to projel, nevyhraje ani nad námi.

Pane, dávní i novodobí proroci se trápili, kdykoli tvůj lid odpadal od smlouvy a přebíhal k náhražkám tvé lásky. Někdy se z tvého evangelia mezi námi lidmi ředí taková laciná limonáda plná hezkých slov, jako by ani nešlo o život (o život tvého Syna). Ty víš, že lidi někdy umlčují pravdu – dej nám sílu, abychom ji bránili. Někdy lidi propadají beznaději – pomoz, ať jim doneseme tvou naději. Býváme my lidi zahleděni do svých starostí a obav a do svých mravů a chyb a natolik se zabýváme sami sebou, že někdy ani nepostřehněme, jaké trápení prožívá někdo vedle nás. Prosíme tě o pomoc, když jsme nepozorní a když nám chybí síly, odvaha, fantazie, věrnost. Otče náš, který jsi v nebesích, posvět se jméno tvé. Přijď království tvé. Buď vůle tvá, jako v nebi, tak i na zemi. Chléb náš vezdejší dej nám dnes. A odpusť nám naše viny, jako i my odpouštíme našim viníkům. A neuved' nás v pokušení, ale zbav nás od zlého. Neboť tvé je království i moc i sláva, navěky. Amen.

Spasení, moc a království Boží už jsou tu a lhář drak už tu nemá co pohledávat! Ve dne v noci na lidi Bohu donášel, jakou špínu kde sehnal, ale oni nad ním zvítězili – ne svou taktikou, chytrostí nebo čistotou, ale tím, že Boží beránek pro tohle jejich vítězství prolil vlastní krev a oni to přijali a svědčí o tom.

Právě tomuhle se říká Boží milost – je tu i pro vás jako šance, jako životní doprovod, jako dar. Tak ať vám dělá život krásným a bohatým před Boží tvář a ať vás zásobuje nadějí a pokojem. Amen.